Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) kalbėjo su mumis, o jis yra teisingas ir patikimas, ir tarė: „Kiekvieno iš jūsų kūrimo pradžia trunka keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų motinos įsčiose

Abdullah Ibn Masud (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) kalbėjo su mumis, o jis yra teisingas ir patikimas, ir tarė: „Kiekvieno iš jūsų kūrimo pradžia trunka keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų motinos įsčiose. Tada panašiam laikotarpiui jis tampa prilipusiu krešuliu, tada panašiam laikotarpiui - gumulu. Tada jam siunčiamas angelas, kuriam įsakyta užrašyti keturis dalykus: kūdikio išlaikymą (rizk), gyvenimo trukmę, darbus ir ar jis bus liūdnas ar laimingas. Tada angelas įkvepia kūdikiui jo sielą. Vienas iš jūsų atlieka rojaus žmonių (gerus) poelgius, kol yra vos ištiestos rankos atstumu iki rojaus, bet iš anksto jam buvo lemta atlikti pragaro žmonių (blogus) poelgius, ir jis įeina į pragarą. Ir vienas iš jūsų, kuris atlieka pragaro žmonių darbus, kol yra tik ištiestos rankos atstumu iki pragaro, bet iš anksto jam buvo lemta atlikti rojaus žmonių (gerus) poelgius, ir jis galiausiai įeina į rojų.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Ibn Masud pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) - o jis yra teisingas savo kalboje ir patikimas, kaip kad Visagalis Allahas patvirtino jo nuoširdumą - kalbėjo su mumis, ir tarė: Kiekvieno iš jūsų kūryba susijungia ir prasideda kai vyras santykiauja su žmona, jo išlieta sperma keturiasdešimčiai dienų surenkama į moters įsčias kaip lašas. Tada ta sperma dar keturiasdešimčiai dienų tampa prilipusiu krešuliu. Tada tampa gumulu, kuris yra kaip kramtomos mėsos gabalėlis, trečią keturiasdešimties dienų laikotarpį. Tada Allahas siunčia jam angelą, kuris įkvepia jam gyvybę pasibaigus trečiajam laikotarpiui. Angelui įsakyta parašyti keturis dalykus: kūdikio išlaikymą - tai yra palaimos kiekis, kurį jis gaus per savo gyvenimą, jo gyvenimo trukmę, kuri yra jo buvimo šiame pasaulyje trukmė, ir jo darbus, kokie jie bus, bei ar jis bus laimingas ar nelaimingas. Tada Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) prisiekė, kad žmogus gali atlikti rojaus žmonių teisingus darbus (išoriškai), ir tęsia tokią būseną, kol lieka tik rankos ilgis (uolektis) tarp jo ir rojaus; tik uolekčio atstumas skiria jį nuo rojaus pasiekimo. Bet tada likimas jį pasiglemžia ir jis atlieka pragaro žmonių darbus ir tai tampa paskutiniais jo darbais, todėl jis patenka į pragarą. Taip yra todėl, kad norint, kad žmogaus geri darbai būtų priimti, jis ir toliau turi juos daryti. Yra ir kitokio tipo žmonės, kurie pragaro žmonių poelgius atlieka tol, kol priartėja prie jo įėjimo, tarsi juos skiria tik uolekčio ilgio atstumas, bet tada likimas jį pasigauna, ir jis pradeda daryti rojaus žmonių darbus ir ten patenka.

